

Nr. 01/1
17.12.2025

CĂTRE:
CONSILIUL DE PRESĂ AL REPUBLICII MOLDOVA
Chișinău, str. București 41, etajul 4
www.consiliuldepresa.md

PETIȚIONAR:
Natalia ONICHEVICI,
administrator autorizat
E-mail: onichevici@inbox.ru
Adresa pentru corespondență:
mun. MD- 2028, mun.Chișinău, str. Gheorghe Asachi, 44, of. 02

JURNALISTA VIZATĂ
Julieta SAVITCHI
Jurnalistă www.crime-moldova.com
Adresa redacției (conform site-ului): mun. Chișinău, șos. Hîncești 74

CERERE
privind examinarea respectării normelor deontologice în materialul publicat pe site-ul
www.crime-moldova.com

PREAMBUL:

Subsemnata, Natalia Onichevici, în calitate de administrator autorizat și persoană vizată direct de articolul publicat pe site-ul www.crime-moldova.com, formulez prezenta plângere în temeiul Codului Deontologic al Jurnalistului din Republica Moldova și solicit examinarea conținutului materialului din perspectiva respectării normelor etice și profesionale de către autoare.

CIRCUMSTANȚE DE FAPT:

La data de **08 decembrie 2025** a fost publicat pe portalul Crime Moldova articolul intitulat „Scandalul din insolvență: serviciile bodyguardilor Marinei Tauber, inițiativa cu bucluc, ședința „pe furis” de la Ministerul Economiei și „pocăința” tardivă a unei administratoare”, autoarea: Julieta Savițchi.¹

---

¹ Link: <https://crime-moldova.com/2025/12/08/scandalul-din-insolventa-serviciile-bodyguardilor-marinei-tauber-initiativa-cu-bucluc-sedinta-pe-furis-de-la-ministerul-economiei-si-pocainta-tardiva-a-unei-adm/>

În cuprinsul materialului sunt formulate afirmații și insinuări cu privire la pretinse „blocaje” ale operațiunilor vamale, atribuite subsemnatei. Afirmațiile sunt prezentate ca fapte certe, însă nu sunt susținute de probe verificabile și sunt contrazise inclusiv de elementele prezentate chiar în articol.

TEMEIURI DEONTLOGICE INVOCATE:

În prezenta plângere invoc următoarele prevederi ale Codului Deontologic al Jurnalistului din Republica Moldova (redacția în vigoare):

- Art. 2.10 – Titluri conforme conținutului; evitarea titlurilor senzaționaliste sau care induc publicul în eroare;
- Art. 2.15 – Verificarea informațiilor din cel puțin două surse independente; publicarea doar a informațiilor considerate veridice;
- Art. 2.16 – În cazul imposibilității verificării, indicarea expresă că informația nu este verificată și publicarea doar dacă nepublicarea poate prejudicia societatea;
- Art. 2.17 – Ignorarea informației dacă se dovedește falsă, manipulative sau irelevantă pentru tema abordată.

ÎNCĂLCĂRI DEONTOLOGICE INVOCATE

I. Încălcarea art. 2.10 – Titlu senzaționalist / care induce în eroare

Titlul articolului include formulări cu încărcătură emoțională și calificative care nu sunt demonstrate factual în text, precum „scandal”, „ședința „pe furiș” și, **în mod special, sintagma „„pocăința” tardivă a unei administratoare”**. Această formulare creează în mod artificial percepția că subsemnata ar fi recunoscut o culpă („pocăință”), că ar fi făcut-o tardiv și că ar exista un fapt de gravitate care justifică o astfel de etichetare, fapt care nu este adevărat și nu corespunde în general cu conținutul articolului.

Astfel, în realitate, din material nu rezultă existența vreunui act de „pocăință” al subsemnatei în partea în care este redat răspunsul meu la o solicitare a debitorului și conține explicații juridice cu privire la limitele atribuțiilor administratorului provizoriu și la modul în care se aplică măsurile de asigurare într-o procedură. **Încheierea răspunsului printr-o formulă de curtoazie și respect reciproc este o practică obișnuită de comunicare oficială, nu o „pocăință”**.

Aici, autoarea se referă nemijlocit la acest pasaj al răspunsului: „Iar la final, Onichevici a adăugat: „Solicit respectuos să ne respectăm reciproc și să nu aducem acuzații nefondate, fără suport legal. De asemenea, Vă asigur de respectul și de promptitudinea de care voi da dovadă și în continuare”. Un răspuns care amintește de celebra frază a motanului Leopold dintr-un cunoscut film cu desene animate: „Ребята, давайте жить дружно!”.

Prin urmare, titlul nu corespunde conținutului, este construit pentru a genera senzație și prejudiciază imaginea unei persoane identificate, întruiat conține numele și prenumele subsemnatei, activitatea desfășurată, inducând publicul în eroare cu

privire la ceea ce „dovedește” articolul. Aceasta contravine art. 2.10 din Codul Deontologic al Jurnalistului.

În același registru, autorul recurge la aluzii ironice la final (compararea formulei de curtoazie cu o replică dintr-un desen animat), în loc să păstreze un ton neutru și informat. Deși Codul Deontologic nu interzice stilul dat, astfel de aluzii amplifică caracterul tendențios al titlului și al concluziilor, întrucât sugerează publicului că răspunsul oficial ar fi unul lipsit de seriozitate, fără o bază factuală.

II. Încălcarea art. 2.15, 2.16 și 2.17 – Verificarea faptelor (pretinsul „camion” și pretinsele „blocaje” vamale)

În articolul publicat, autoarea indică afirmația precum că „un camion încărcat cu materiale de construcție nu a fost devamat” deoarece subsemnata „a blocat accesul întreprinderii prin vamă”. Această afirmație este prezentată ca fapt cert, cu implicații de natură reputațională gravă (abuz de funcție, exercitarea arbitrară a atribuțiilor, prejudicierea activității economice a unei companii).

Autoarea preia și redă afirmațiile lui Victor Iavtuhovschi² fără a le supune unui proces real de verificare, prezentându-le publicului ca informații confirmate. În lipsa unei verificări din surse independente și a unei precizări exprese că informația nu a putut fi verificată, jurnalista a încălcat obligațiile prevăzute de art. 2.15 și 2.16 din Codul Deontologic.

Totuși, informația dată este una absolut falsă și nici nu a fost verificată: nu a existat un camion cu marfă în vamă și nu a existat un „lot de materiale de construcție” în situația descrisă. Chiar în articol este publicată o captură de ecran (*se anexează*) privind trecerea frontierei, din care reiese că era vorba despre un automobil (Skoda Kodiaq), nu despre un camion de marfă. **Cu alte cuvinte, elementul factual de bază al narațiunii („camionul cu marfă”) este infirmat de propria ilustrație.**

În asemenea condiții, jurnalista avea obligația minimă de diligență de a verifica informația din cel puțin două surse independente (art. 2.15): de exemplu, prin solicitarea confirmării oficiale de la autoritatea vamală cu privire la tipul mijlocului de transport, natura bunurilor, existența unei declarații vamale pentru marfă și, dacă au existat impedimente, care a fost temeiul juridic și actorul care a instituit efectiv măsura. Niciun astfel de demers nu este indicat, iar afirmația este formulată categoric.

Mai mult, dacă, ipotetic, jurnalista ar fi considerat că verificarea completă este imposibilă la momentul publicării, aceasta trebuia să indice în mod expres că informația nu este verificată și să justifice de ce publicarea ei este totuși necesară pentru interesul public

---

² Textul din articol la care se face referire: „Victor Iavtuhovschi ne-a comunicat că așa și nu au reușit să devameze lotul de marfă în ziua respectivă, chiar dacă Natalia Onichevici le-a răspuns la mesaj și le-a deblocat tranzitul prin vamă. Au perfectat documentele ca tranzit, lăsând devamarea pentru zilele următoare, ca angajații, obosiți după un drum lung, să poată merge acasă ca să se odihnească.”

(art. 2.16). Materialul nu conține o asemenea precizare. În consecință, publicul este lăsat să creadă că „faptele” au fost verificate și sunt certe.

În fine, art. 2.17 impune ignorarea informației dacă, în urma verificării, aceasta se dovedește falsă sau manipuloare. În cazul de față, fie jurnalista nu a verificat deloc (încălcând art. 2.15), fie a verificat superficial și a observat incongruență evidentă (mijlocul de transport prezentat (în captura de ecran pe care însăși autoarea l-a publicat în articol) ca automobil, nu camion), dar a ales să păstreze afirmația despre „camion” și „lotul de marfă” pentru a susține un fir narativ compromițător. Ambele situații intră în sfera abaterilor deontologice.

În același sens, articolul atribuie unor persoane declarații de tipul: „nu au reușit să devameze lotul de marfă... au perfectat documentele ca tranzit... angajații, obosiți după un drum lung, să poată merge acasă”. Relatarea este construită pentru a întări ideea unui transport comercial blocat arbitrar. Însă, dacă nu există camion și nu există marfă, această narațiune devine inexactă și, potențial, fabricată sau denaturată.

În plus, se susține că la „demersurile repetate ale întreprinderii” către subsemnata „nu a fost dat un răspuns concret”. Această afirmație ignoră în mod vădit conținutul răspunsului redat chiar în material (și expediat solicitantului), care explică detaliat cadrul legal, limitele atribuțiilor administratorului provizoriu, rolul instanței de insolabilitate în aplicarea măsurilor de asigurare și faptul că subsemnata nu dispune de competența de a „bloca” operațiuni vamale după bunul plac. **A califica un asemenea răspuns drept „neconcret” reprezintă o apreciere tendențioasă, nu o constatare factuală.**

III. Încălcarea art. 2.15 și 2.17 – Prezentarea eronată / manipuloare a rolului administratorului provizoriu vs. rolul instanței și al autorității vamale

Materialul sugerează că subsemnata ar fi „revenit la blocaje” în baza unei decizii personale, eventual „ca reacție la o conferință de presă a unui agent economic.” Această sugerare este construită inclusiv prin întrebarea insinuantă din solicitarea jurnalistei (despre o presupusă „reacție” la conferința de presă) și prin concluziile ulterioare din articol.

Aici menționez fără echivoc faptul că subsemnata, nu a avut motiv să exprime sau să dea o anumită reacție față de conferințele de presă ale agenților economici sau ale oricăror alte persoane. Acestea nu sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor legale ale administratorului provizoriu, care se realizează exclusiv în baza actelor instanței de insolabilitate și a prevederilor legale aplicabile.

Astfel, în realitate, măsurile de asigurare sunt dispuse de instanța de insolabilitate, prin act judecătoresc, iar autoritățile de resort (la caz - autoritatea vamală) le aplică în temeiul aceluși act. Administratorul provizoriu are competențe determinate de lege, iar în perioada de observație debitorul își poate continua activitățile curente **sub supraveghere**, în condițiile legii. În acest cadru, solicitările punctuale de a confirma caracterul curent al unor operațiuni sau de a-și exprima acordul nu echivalează cu instituirea unilaterală a unor „blocaje”.

Articolul afirmă că „răspunsul” subsemnatei ar fi fost „contrazis” chiar de către demersul meu către Serviciul Vamal, prin care îmi dau acordul pentru efectuarea operațiunilor necesare import/export pentru întreprinderea a cărei administrator provizoriu sunt.

Această concluzie este atât logic, cât și juridic greșită: exprimarea acordului într-o situație în care legea impune debitorului să solicite acordul administratorului provizoriu pentru anumite acțiuni - dimpotrivă, confirmă faptul că subsemnata a acționat în limitele atribuțiilor și a facilitat operativ operațiunea permisă de cadrul legal.

Potrivit Legii insolvenței nr. 149/2012, după primirea cererii introductive, instanța aplică măsuri de asigurare pentru a preveni modificarea stării bunurilor debitorului. Chiar dacă aceste măsuri pot fi ridicate ulterior, legea prevede în mod expres că administrarea provizorie nu poate fi ridicată în perioada de observație. Aceasta nu este o opțiune și nici o măsură facultativă, ci o consecință directă și obligatorie a deschiderii procesului civil în sine.

În perioada de observație, dacă debitorului nu i-a fost ridicat dreptul de administrare, organele de conducere pot continua activitățile curente doar sub supravegherea administratorului provizoriu. Dacă dreptul de administrare a fost ridicat, toate activitățile și plățile se efectuează exclusiv de administratorul provizoriu. În ambele situații, legea impune implicarea acestuia în operațiunile care privesc patrimoniul debitorului.

Astfel, reafirm faptul că afirmația potrivit căreia răspunsul meu ar fi fost contrazis de demersul adresat Serviciului Vamal este logic și juridic greșită.

Legea obligă debitorul să solicite acordul administratorului provizoriu pentru anumite acțiuni, inclusiv pentru operațiuni de import și export, după caz. Exprimarea acordului meu într-un asemenea caz dovedește aplicarea corectă a procedurii prevăzute de lege.

Prin acest demers, nu am blocat activitatea debitorului, ci, dimpotrivă, am facilitat operativ desfășurarea unei operațiuni permise de cadrul legal, în limitele atribuțiilor mele. A susține că acordul administratorului provizoriu ar demonstra existența unor restricții ar înseamnă a ignora mecanismul legal al administrării provizorii.

În lipsa unei documentări juridice elementare și fără consultarea unor surse independente, precum LEGEA, actele instanței, efectuarea eventualelor interpelări către serviciul vamal și așteptarea eventualelor răspunsuri oficiale ale autorităților sau măcar opiniile specialiștilor în domeniu și ca consecință - prezentarea administratorului provizoriu drept autor al unor presupuse blocaje reprezintă o informație manipulatorie și o încălcare a obligației de verificare a informației.

Acordul exprimat de administratorul provizoriu este o obligație legală și o formă de exercitare a atribuțiilor sale, nu o dovadă a unei conduite abuzive sau contradictorii.

CONCLUZII ȘI SOLICITĂRI

Având în vedere cele expuse, consider că materialul publicat la **08 decembrie 2025** pe platforma Crime Moldova încalcă prevederile Codului Deontologic al Jurnalistului din Republica Moldova, în special **art. 2.10, 2.15, 2.16 și 2.17**. Încălările constau în utilizarea unui titlu care induce în eroare și în prezentarea ca fapte certe a unor informații neverificate și/sau false, cu consecințe reputaționale și de credibilitate pentru subsemnata.

În temeiul Regulamentului de activitate a Consiliului de Presă, solicit respectuos:

- 1) Examinarea plângerii și constatarea încălcării de către autoare a art. 2.10, 2.15, 2.16 și 2.17 din Codul Deontologic;
- 2) Recomandarea către redacție și autoare de a rectifica informațiile factuale eronate (inclusiv aspectul privind pretinsul „camion” și „lotul de marfă”) și de a ajusta titlul astfel încât să corespundă conținutului;
- 3) Recomandarea de a respecta standardele de documentare și verificare a faptelor în materialele viitoare, evitând insinuările ce prejudiciază nejustificat persoane identificabile.

Cu considerație,

Natalia ONICHEVICI

17.12.2025